

[Finansministeren.]

nemmelse af, at man ikke rigtig er kommet igennem, og derfor har jeg bedt om, at man gennemgår hele det materiale, der foreligger om dette spørgsmål, for at finde ud af, hvad der kan gøres, og hvis § 12 i selskabsskatte-loven ikke giver hjemmel til, at man kan foretage noget, hvad der jo er et af spørgsmålene, så er det sandsynligt, at vi så skal tage op til overvejelse at ændre loven, sådan at vi får en hjemmel til det.

Men jeg må først — det synes jeg fru Inge Fischer Møller må erkende — have lov til at køre denne undersøgelse færdig, og så skal jeg komme tilbage til det eventuelt i folketingets skatteudvalg, som så kan se på resultatet heraf. Det er lidt af en misforståelse, hvis man tror, at finansministeren som sådan bare kan sige: nu vil jeg lægge en eller anden skat på det og det selskab. Så nemt er det ikke.

Ligningsmyndighederne og ikke finansministeren har den mulighed, at de kan bruge selskabsskatte-lovens § 12, og det ved de udmærket; det er også indgået i det sidste instruktionsforedrag fra ligningsdirektoratet.

Jeg skal ikke fordybe mig i dette. Jeg havde ellers her en række ting, jeg kunne sige, men jeg synes, det er mest rimeligt, at jeg får lov til at gøre denne undersøgelse færdig og så møde frem med materialet, f. eks. i folketingets skatteudvalg, så man kan se, hvad der skal gøres.

Inge Fischer Møller: Jeg er enig med finansministeren i, at jeg selvfølgelig har meget at lære endnu, men jeg må fremhæve, at når jeg brugte benævnelsen „straks“, så mente jeg straks og dette under hensyn til, at jeg er vidende om, at det ikke er første gang, der har været nedsat et udvalg til at undersøge disse forhold.

Samtidig vil jeg sige, at den socialdemokratiske regering jo har vist handlekraft på disse områder eksempelvis med hensyn til Glistrup-sagen, og jeg vil slutte med at sige, at jeg håber, jeg kan være optimist, og imødeser med stor forventning det resultat, som det af finansministeren nedsatte udvalg vil fremkomme med.

Finansministeren (Grünbaum): Kun den korte bemærkning, at som selskabsskatte-lovens § 12 er, kan jeg ikke opfylde ønsket

med at svare, at det vil jeg gøre straks, det kan jeg simpelt hen ikke gøre. Men deri ligger ikke, at jeg forsøger at forhale sagen, det er der absolut ikke tale om. Jeg har den største vilje til at komme igennem med det, men folketinget må også have krav på, at det, der så foretages, foretages på et virkelig gennearbejdet grundlag. Det betyder altså ikke, at vi nu skal forhale denne sag i årevis.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lennart Larson* til finansministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at stille alle medborgere lige over for skattevæsenet, når det gælder udgifter til rejser og repræsentation?“

Skriftlig begrundelse.

Det er en kendt sag, at skattevæsenet udfører en nøjagtig bilagsrevision for alle ansatte på det private arbejdsmarked, hvad angår rejser og repræsentation. Her forlanges nøjagtig dokumentation af alle udgifter — uanset om det f. eks. er en montør, repræsentant eller direktør — forsynet med bilag i datoorden.

Disse udgifter, der er medgået til løsning af den enkeltes arbejdsopgaver, bliver af ligningskommissionen gennemgået på millimeterbasis, og såfremt ligningskommissionen ikke accepterer udgiften, vil den blive pålagt den enkeltes skattepligtige indkomst.

Efter den senere tids presseomtale med oplysninger om de mange rejser og repræsentationer inden for det offentlige område må det være rimeligt, at såvel folkevalgte som ansatte inden for stat og kommuner samt koncessionerede selskaber underkastes den samme bilagskontrol af udgifter, som nu på forhånd uden videre godkendes som medgået til formålet.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Lennart Larson har spurgt: „Hvad agter ministeren at gøre for at stille medborgere lige over for skattevæsenet, når det gælder udgifter til rejser og repræsentation?“

Som anført af hr. Lennart Larson har der været en del presseomtale med oplysninger om rejser og repræsentation inden for det offentlige område. Det er det, der er udgangspunktet for spørgsmålet.